

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 93.751 van 6 maart 2001  
in de zaak A. 101.012/IX-2743.**

In zake : de BVBA VISHANDEL JESPERS,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat W. SLOSSE,  
kantoor houdende te ANTWERPEN,  
Amerikalei 73

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Consumentenzaken, Volksgezond-  
heid en Leefmilieu,  
die woonplaats kiest bij  
advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,  
kantoor houdende te BRUGGE (St-Kruis),  
Karel van Manderstraat 123,

-----  
**DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de  
BVBA VISHANDEL JESPERS op 28 februari 2001 heeft inge-  
diend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de  
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het  
besluit van 22 februari 2001 van de minister van  
Volksgezondheid waarbij haar erkenning VE 3022 als  
visbewaterende inrichting wordt ingetrokken;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2001  
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2001  
om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad  
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat  
W. SLOSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en

van advocaat F. CARRON, die loco advocaten R. DEPLA en M. STUBBE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de BVBA JESPERS op 4 april 1997 door de minister van Volksgezondheid erkend is als visbewerkend bedrijf, met name voor het stropen, ontkoppen, fileren en in moten verdelen van vis, voor eerste en eindverpakking en voor opslag, gekoeld en diepgevroren; dat met het bestreden besluit van 22 februari 2001, dat verwijst naar een 'finaal controlebezoek dd. 5 februari 2001' waaruit zou blijken dat de toestand van de inrichting 'onvoldoende ten goede is gewijzigd', die erkenning met onmiddellijke ingang wordt ingetrokken, met dien verstande dat de aanwezige voorraden nog gedurende een week mogen verhandeld worden;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is, dit wil zeggen dat een schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen omdat het gevreesde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich op dat ogenblik reeds zal gerealiseerd hebben;

3.1. Overwegende, wat betreft de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat verzoekster stelt dat zij al haar activiteiten moet staken hetgeen haar financieel verlies berokkent en op korte termijn zal leiden tot de stopzetting van elke activiteit; dat zij ook verwijst naar het verlies van klanten, het verminderen van haar marktaandeel en het aantasten van de reputatie en de goede naam van het bedrijf dat meer dan honderd jaar op de markt actief is;

Overwegende dat verzoekster het beroep op de hoogdringendheid verantwoordt met verwijzing naar de onmiddellijke ingang van het intrekkingbesluit, waardoor het nadeel zich onmiddellijk realiseert en haar de mogelijkheid ontnemt om haar contractuele verplichtingen tegenover klanten na te komen;

3.2. Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekster bijgevalen wordt in die zin dat zij voldoende duidelijk aantoont dat het intrekken van haar erkenning, met onmiddellijke ingang, tot gevolg heeft dat zij haar gehele economische bedrijvigheid moet staken; dat een dergelijk sluitingsbevel voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich brengt en dat de behandeling van de zaak volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoord is;

4.1. Overwegende dat verzoekster in haar tweede middel de schending aanvoert van artikel 43, § 3, van het koninklijk besluit van 30 april 1976 betreffende de keuring van en de handel in vis doordat het bestreden besluit steunt op feiten die voor de eerste keer zijn vastgesteld tijdens een inspectiebezoek van 5 februari 2001 terwijl zij niet de gelegenheid heeft gekregen om daaromtrent haar bezwaren aan de overheid ter kennis te brengen; dat zij het middel als volgt toelicht : volgens artikel 47, § 3, van het vermelde koninklijk besluit van 30 april 1976 moet de betrokkene in kennis worden

gesteld van het feit dat en van de redenen waarom het Instituut voor Veterinaire Keuring (hierna : IVK) aan de minister van Volksgezondheid adviseert om een erkenning in te trekken en moet hij de gelegenheid hebben om zich omtrent de beweerde overtredingen te verweren; zulks is in dit geval niet gebeurd, want het bestreden besluit bevat op pag. 2 en 3 een resem "tekortkomingen" waarover geen tegenspraak is gevoerd omdat die tekortkomingen haar niet vooraf ter kennis zijn gebracht;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat alle in het intrekkingbesluit vermelde tekortkomingen reeds bij vroegere gelegenheden zijn vastgesteld en aan verzoekster voorgelegd zijn; dat zij weliswaar toegeeft dat een aantal van die tekortkomingen voor de eerste keer worden geformuleerd, maar dat verzoekster zich toch "op de overgrote meerderheid der weerhouden inbreuken heeft kunnen verdedigen" en dat in ieder geval "de opmerkingen zoals vervat in de ingebrekestelling van 20 december 2000 verder zijn blijven gelden en elk op zich de ministeriële beslissing verantwoorden", zoals daar zijn het gemis aan registratie van buitengaande vis, de afwezigheid van hygiënogrammen en HACCP-plan, de aanwezigheid van cementen voegen in de vloeren en de herverpakking van tweekleppigen, en dat zulks voldoende duidelijk aan verzoekster is uiteengezet;

4.3.1. Overwegende dat artikel 47, §§ 2 tot 4 van het koninklijk besluit van 30 april 1976 betreffende de keuring en de handel in vis, luiden als volgt:

"§ 2. De Minister kan, op advies van het Instituut, de erkenning bedoeld in § 1 van dit artikel geheel of gedeeltelijk weigeren, opschorten, intrekken of in de tijd beperken, alsmede het gebruik van de lokalen, ruimten en installaties van de inrichting beperken, opschorten of verbieden.

(...).

§ 3. Wanneer het Instituut van oordeel is dat er redenen bestaan om toepassing te maken van het bepaalde in § 2, deelt het deze samen met de voorgenomen maatregelen mede aan de betrokkene.

Deze laatste beschikt over tien werkdagen om bij een ter post aangetekende brief, gericht aan het Instituut, zijn bezwaren kenbaar te maken.

Daarna beschikt de Minister over dertig werkdagen om een beslissing te nemen.

§ 4. De bepalingen vervat in de §§ 2 en 3 van dit artikel kunnen worden toegepast in de volgende gevallen: (...)."

4.3.2.1. Overwegende dat een dierenarts van het IVK op 13 november 2000 -in vervolg op andere controles, die ook tot opmerkingen aanleiding hadden gegeven- bij verzoekster controle verricht heeft; dat die dierenarts een veertigtal opmerkingen heeft gemaakt met betrekking tot 'de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden' enerzijds en met betrekking tot 'de exploitatievoorwaarden' anderzijds, dat hij aan verzoekster heeft gevraagd "dringend correctieve acties te ondernemen in samenspraak met de IVK-dierenarts ten einde uw erkenning niet in het gedrang te brengen" en dat hij ten behoeve van de procureur des Konings een aanvankelijk proces-verbaal heeft opgesteld met betrekking tot een aantal overtredingen van diverse bepalingen van het koninklijk besluit van 30 april 1976; dat de aldus vastgestelde overtredingen ter kennis van verzoekster zijn gebracht met een 20 december 2000 gedagtekende brief, tesamen met de mededeling dat er volgens het IVK redenen bestaan om de erkenning in te trekken en dat verzoekster over tien dagen beschikt om haar bezwaren te laten kennen; dat in een 29 december 2000 gedagtekende brief verzoekster met betrekking tot al die vaststellingen een antwoord geformuleerd heeft maar dat het IVK daar op 5 januari 2001 op geantwoord heeft dat het antwoord met betrekking tot twee tekortkomingen (het niet houden van hygiëno-

grammen ter controle van een effectieve ontsmetting van het materiaal; het ontbreken van een gevarenanalyse) onvoldoende is, zodat "er nog steeds redenen bestaan om de erkenning (...) in te trekken" en dat verzoekster daarom opnieuw uitgenodigd is om ten aanzien van die twee ernstige tekortkomingen haar bezwaren te doen kennen; dat verzoekster daar op 16 januari 2001 in essentie op geantwoord heeft dat zij opdracht had gegeven om hygiënogrammen te laten nemen en dat zij initiatieven nam in verband met de gevarenanalyse;

4.3.2.2. Overwegende dat, ter uitvoering van een bevel van het bestuur der inspectiediensten om een onderzoek in te stellen over de naleving, door verzoekster, van de voorgestelde correctieve maatregelen "en in het bijzonder of het HACCP-systeem correct is opgesteld en toegepast wordt", de bevoegde dierenarts op 5 februari 2001 een "opvolgingsonderzoek" heeft ingesteld bij verzoekster; dat uit het desbetreffende rapport van 8 februari 2001 van het kringhoofd te Antwerpen blijkt dat "de correctieve acties naar aanleiding van vorige verslagen totaal onvoldoende zijn" en dat daarom nog steeds voorgesteld wordt de erkenning in te trekken; dat evenwel in datzelfde rapport ook aandacht gevraagd wordt voor een nieuwe reeks van acht tekortkomingen en dat bij dat verslag een "opvolgingsrapport-luik A" is gevoegd waaruit blijkt dat de controlerende ambtenaren de onderneming van verzoekster op alle vlakken hebben doorgelicht en dat de inrichting in "klasse V" -een niet nader verklaard resultaat- wordt gequoteerd; dat het IVK dan op 13 februari 2001 aan de minister van Volksgezondheid adviseert dat, aangezien "uit het opvolgingsrapport blijkt dat de correctieve acties naar aanleiding van alle vorige verslagen en aangetekende brieven totaal onvoldoende zijn" en aangezien "de toestand onvoldoende ten goede is gewijzigd" er redenen zijn om de erkenning VE 3022 in te trekken; dat de minister dan op 22 februari 2001 de erkenning intrekt op grond van het motief

dat "uit het opvolgingsrapport opgesteld door het IVK blijkt dat de correctieve acties naar aanleiding van alle vorige verslagen en aangetekende brieven totaal onvoldoende zijn" en dat bij het onderzoek ter plaatse op 5 februari 2001 "volgende tekortkomingen werden vastgesteld", waarna een twee bladzijden lange lijst van vaststellingen worden opgesomd, ingedeeld in vier hoofdstukken (administratie, autocontrole, technische beoordeling, werkwijze) die overeenstemmen met de rubrieken van het "opvolgingsrapport" dat tijdens de doorlichting van 5 februari 2001 is opgesteld;

4.3.3. Overwegende dat uit de sub 4.3.2.1. vermelde feitelijke gegevens blijkt dat de door het IVK voorgenomen intrekking, zoals die bij brief van 5 januari 2001 aan verzoekster ter kennis is gebracht, berustte op twee tekortkomingen; dat verzoekster zich daarover ook heeft kunnen verdedigen;

Overwegende dat met het bestreden besluit de erkenning van verzoekster wordt ingetrokken op grond van een nieuw onderzoek van de installaties van verzoekster; dat dat onderzoek niet beperkt is gebleven tot de twee voormelde als ernstig bestempelde tekortkomingen waarover verzoekster in de brief van 5 januari 2001 was bericht, maar dat het geresulteerd heeft in een volledig onderzoek van de onderneming en dat de minister zich voor het treffen van het bestreden besluit heeft gesteund op alle tekortkomingen die bij dat uitgebreid onderzoek naar voren zijn gekomen en die zeker niet allen kunnen ingepast worden in de twee tekortkomingen waaromtrent verzoekster met de overheid in discussie was; dat verzoekster dus over een aantal tekortkomingen geen uitleg aan het bestuur heeft kunnen geven;

4.3.4. Overwegende dat de bemerking van de verwerende partij dat alle tekortkomingen teruggaan naar eerdere vaststellingen die aan verzoekster ter kennis

waren gebracht niet ter zake is aangezien de verwerende partij met haar brief van 5 januari 2001 de discussie over de intrekking van de vergunning had toegespitst op twee welbepaalde tekortkomingen; dat ook de bemerking dat de intrekkingbeslissing nog altijd steunt op diezelfde twee tekortkomingen die verzoekster niet terdege heeft weerlegd, niet ter zake doet aangezien de verwerende partij niet aantoont dat de waslijst tekortkomingen naar dewelke het bestreden besluit verwijst niets anders zijn dan de louter expliciteer van de voormelde twee tekortkomingen;

4.3.5. Overwegende dat de vaststelling zich opdringt dat verzoekster niet in de mogelijkheid is gesteld om tegenover de verwerende partij haar bezwaren te uiten over de vele tekortkomingen die bij het bezoek van 5 februari 2001 zijn vastgesteld en waarop het bestreden besluit mede is gesteund; dat het middel ernstig is;

5. Overwegende dat de voorwaarden, waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing kan bevelen, vervuld zijn,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 22 februari 2001 van de minister van Volksgezondheid waarbij de erkenning VE 3022 als visbewerkende inrichting van de BVBA VISHANDEL JESPERS wordt ingetrokken.

## **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 6 maart 2000 en een, door :

|       |                     |                       |
|-------|---------------------|-----------------------|
| de H. | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,           |
|       |                     | wnd. kamervoorzitter, |
| Mevr. | V. WAUTERS,         | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**